

Évközi 32. vasárnap

Mt 25,1-13

„A mennyek országa hasonlít a tíz hajadonhoz”

A példázatok sajátosságai közé tartozik, hogy a szereplők rejtve, álruhában jelennek meg. A vőlegény rendkívüli személyiség szokatlan időben, meglepő módon érkezik. Azután kapusként lép föl a későkkel szemben, ahelyett, hogy örülne, hogy találkozik velük, elutasítja őket.

A vőlegény tehát bírói szerepet ölt magára. Nem nehéz ilyen viselkedés láttán a lelkeknek Krisztussal való találkozására gondolni.

A szüzek egyetlen személyt képviselnek, a menyasszonyt. A vőlegény ugyan bírói szerepben érkezik, de mégsem ítéletet akar tartani, hanem lakodalmat. Vagyis nem ítéletre akarnak elé lépni az elkésett szüzek, hanem részt akarnak venni egy örömteli lakodalomban.

Aki azonban ezt a nagy találkozást lekési, az nem vehet részt a lakodalmon. A találkozás időpontja bizonytalan, elhúzódik. A várakozókat elnyomja az álom, vagyis a bibliai elképzelés szerint befáradnak a várakozásba.

Miért okosak a szüzek, és miért a balgák? Az okosak visznek tartalékolajat. Ezt csak azok tehetik meg, akiknek nem kell takarékoskodni. Még álmukban is éghet lámpásuk, vagyis mindig megőrzik lelkükben az éberséget, hogy találkozzanak a Vőlegénnyel.

Az ősegyházban makacsul tartotta magát a hit, hogy Jézus hamarosan visszajön, és ítéletet tart. Ez problémát jelentett a teszalonikai egyház képviselőinek. Úgy gondolták, hogy még az ő életükben eljön Jézus (1Tesz 4,15). Úgy tűnik, ez a példázat a hosszas várakozásra készítette fel Jézus tanítványait és az evangélium olvasóit. Talán a példázat ezért maradt meg az evangéliumban, mert Jézus második eljövételét egyesek a maguk generációjának idejére gondolták. Jézus és az evangélista igyekszik felkészíteni Krisztus követőinek második nemzedékét arra, hogy a vég nem olyan közel van, mint ahogy első lelkesedésük idején gondolták, mégis úgy készüljenek erre az életre, mintha azonnal itt lenne.

Isten népe virrasztó közösség. Ezt pedig nem mindig könnyű megmagyarázni. A kisgyermek rövid ideig tud várni az ajándékra,

és emiatt jól viselkedik. A felnőtt azonban reális esélyeket fontolgat: megéri-e jónak lenni, és elkerülni az ítéletet? Jézus másként fogalmazza meg a végső napot, mint korábban a próféták tették. Ők ugyanis sötét, haragvó napnak mutatták be az ítéletet, a világ végét, a személy Isten előtti végleges megítélését. Jézus másként beszél erről: egy új világ a mennyei lakoma, a mennyország kezdete az ítélet. És a megítélés mindössze abból áll, hogy képesek vagyunk-e részt venni ebben a boldogságban, vagy sem.

A példázatos történet kérdést intéz hozzánk, várakozókhöz. Hogyan állunk legszebb vágyainkkal? A hitünk éber hit, vagy csak álmatag várakozás, tudomásul vétele az életnek, az értékek devalválódásának? Avagy még most is életünk második vagy harmadik fordulóján hiszünk a tisztább életben, és tevékeny vágyódással munkálkodunk azon, hogy magunk körül az életet egyre szebbé, igazságosabbá és Istenszeretőbbé tegyük.

A történetben két csapat van, az okosaké és a balgáké. Tetteink vagy a fásultságunk alapján melyik csoportba tartozunk?

A vőlegényt váró imája

Jöjj el, Uram, várok rád. Szívemben szereteted tüze ég, lelkem epedve várja a Szent Arcod látását. Kérem ezután is túlcsoorduló kegyelmedet, amely ébren tartja lelkemet eljöveteled napjáig. Add, hogy egyre jobban szeresselek. Amen.